

NOKUTS tilsynsrapporter

Høgskolen i Ålesund

Evaluering av system for kvalitetssikring av utdanningen

september 2011

Institusjon:	Høgskolen i Ålesund
Dato for vedtak:	15.9.2011
Sakkyndige:	Kirsti Koch Christensen Halvor Austenå Clas Wahlbin Renate Walberg
Saksnummer:	09/2010

Forord

I følge lov om universiteter og høyskoler skal alle institusjoner som tilbyr høyere utdanning ha et system for kvalitetssikring av utdanningen. NOKUT har fått i oppdrag å evaluere institusjonenes system for kvalitetssikring. Det skal ikke gå mer enn seks år mellom hver gang en institusjon sitt kvalitetssystem blir evaluert.

Den sakkyndige komiteen som har evaluert system for kvalitetssikring av utdanningen ved Høgskolen i Ålesund besøkte institusjonen 7. desember 2010 og 2.-4. februar 2011, og leverte sin rapport 23. juni 2011. Komiteen hadde følgende sammensetning:

- Professor emerita Kirsti Koch Christensen (leder)
- Professor Clas Wahlbin
- Høgskolelektor Halvor Austenå
- Student Renate Walberg

Seniorrådgiver i NOKUT, Ole Espen Rakkestad, var komiteens sekretær. NOKUT ønsker å takke den sakkyndige komiteen for vel utført arbeid. NOKUT vil også takke alle ansatte og studenter ved Høgskolen i Ålesund som har bidratt til komiteens arbeid gjennom intervjuer mv.

Denne tilsynsrapporten består av rapporten fra den sakkyndige komiteen og Høgskolen i Ålesund sin uttalelse til den sakkyndige rapporten. Begge disse dokumentene var grunnlaget for behandlingen i NOKUTs styre 15. september 2011, hvor følgende vedtak ble fattet:

System for kvalitetssikring av utdanningen ved Høgskolen i Ålesund godkjennes.

Oslo, 15. september 2011

Terje Mørland
direktør

Innhold

1	Evaluering av universiteters og høgskolers system for kvalitetssikring av utdanningsvirksomheten	1
1.1	Evaluering av system for kvalitetssikring av utdanningen ved Høgskolen i Ålesund	1
2	Kvalitetssikringssystemet og kvalitetsarbeidet ved Høgskolen i Ålesund	2
3	Fokus for evalueringen	3
3.1	Studentenes evaluering av utdanningen	3
3.1.1	Presentasjon.....	3
3.1.2	Komiteens drøftinger og vurderinger	4
3.2	Kvalitetssikring av høyskolens samarbeid med omverdenen i utdanningen	6
3.2.1	Presentasjon.....	6
3.2.2	Komiteens drøftinger og vurderinger	7
3.3	Kvalitetssikring av studentgjennomstrømning	8
3.3.1	Presentasjon.....	8
3.3.2	Komiteens drøftinger og vurderinger	8
4	Konklusjon – har Høgskolen i Ålesund et tilfredsstillende system for kvalitetssikring av utdanningen?	9
5	Komiteens råd om videreutvikling av kvalitetsarbeidet	11
6	Vedlegg.....	13
6.1	Dokumentasjon fra Høgskolen i Ålesund.....	13
6.2	Program for den sakkyndige komiteens hovedbesøk ved institusjonen	13
6.3	Sakkyndig komité's mandat.....	14
6.4	NOKUTs evalueringskriterier	15
6.5	Uttalelse fra institusjonen	17

1 Evaluering av universiteters og høyskolars system for kvalitetssikring av utdanningsvirksomheten

I forskrift til *Lov om universiteter og høyskoler* heter det at «Universiteter og høyskoler skal ha et system for sitt kvalitetssikringsarbeid som sikrer kontinuerlige forbedringer, gir tilfredsstillende dokumentasjon av arbeidet og avdekker sviktende kvalitet» (§ 2–1, (1)).

Kvalitetssikringssystemet er utdanningsinstitusjonenes redskap for å skaffe seg nødvendig kunnskap for å kunne vurdere kvaliteten i egne utdanningstilbud. Innenfor rammene av lov og forskrift er det institusjonene selv, som ut fra egen størrelse, faglige profil og andre forhold ved institusjonen, bestemmer hvordan systemet skal utformes.

I henhold til lov om universiteter og høyskoler er det NOKUTs oppgave å evaluere institusjonenes systemer for kvalitetssikring av utdanningsvirksomheten etter kriterier som organet fastsetter. NOKUT har gjennomført slike evalueringer siden 2003, og innledet våren 2009 sin andre runde med slike evalueringer. Evalueringskriteriene er i andre runde i større grad rettet inn mot å vurdere institusjonenes bruk og nytte av kvalitetssikringssystemene.

NOKUT bruker sakkyndige komiteer i sine evalueringer. Komiteene skal vurdere hvorvidt institusjonene tilfredsstillende oppfyller kravene til kvalitetssikring av egne studietilbud. En evaluering av et kvalitetssikringssystem er således ikke en faglig vurdering av innhold og kvalitet i de enkelte studier, men en evaluering av institusjonens systematiske arbeid for å sikre og forbedre slik kvalitet.

Den sakkyndige komiteen baserer sine vurderinger på dokumentstudier og på samtaler med relevante aktører ved institusjonen. Det gjennomføres to institusjonsbesøk. Under det innledende besøket diskuterer institusjonsledelsen og evalueringskomiteen status i kvalitetsarbeidet og innretningen på evalueringen. Komiteens hovedbesøk ved institusjonen vil inneholde samtaler med ulike grupper og aktører. Komiteen kan her velge å gå mer detaljert inn i utvalgte deler av institusjonens kvalitetssikringssystem og kvalitetssikringsarbeid.

1.1 Evaluering av system for kvalitetssikring av utdanningen ved Høgskolen i Ålesund

Den sakkyndige komiteen som har evaluert systemet for kvalitetssikring av utdanningen ved Høgskolen i Ålesund har bestått av:

- Professor emerita Kirsti Koch Christensen, Universitetet i Bergen (leder)
- Professor emeritus Clas Wahlbin, Högskolan i Jönköping
- Høgskolelektor Halvor Austenå, Høgskolen i Vestfold
- Student Renate Walberg, Universitetet i Tromsø

Seniorrådgiver Ole Espen Rakkestad i NOKUT har vært komiteens sekretær. Chefkonsulent Lars Pedersen, ACE Denmark, deltok som observatør under institusjonsbesøkene. Komiteen besøkte institusjonen 7.12.2010 og 2.-4.2.2011. Ved hovedbesøket hadde komiteen samtaler med studenter, faglige og administrative ledere på institusjonsnivå, institusjonens styre, eksterne interessenter,

instituttledere, vitenskapelig ansatte, administrativt ansatte og studieutvalget. Oversikt over tilsendt dokumentasjon og program for hovedbesøket er lagt ved. Før rapporten ble avlevert har institusjonen sett et utkast til rapport for å vurdere eventuelle feil eller misforståelser.

2 Kvalitetssikringsystemet og kvalitetsarbeidet ved Høgskolen i Ålesund

Høgskolen i Ålesund (HiAls) er en statlig høyskole som på evalueringstidspunktet tilbyr i alt 15 bachelorgradsprogram og to mastergradsprogram, hovedsakelig innenfor ingeniørfag, helsefag, nautikk, biologiske fag og økonomi/administrasjon/markedsføring. Institusjonen har om lag 140 faglig ansatte og 2000 studenter. Systemet for kvalitetssikring av utdanningen ved Høgskolen i Ålesund ble første gang godkjent av NOKUT 3. november 2004.

En oversikt over institusjonens system for kvalitetssikring er gitt i dokumentet Håndbok for kvalitetsutvikling. Gjeldende versjon ble vedtatt av institusjonens styre 23. juni 2010. Håndboka er delt i en "Systemhåndbok" og en "Prosedyrehandbok", der førstnevnte har de tre delene "Oppbygging og gyldighetsområde", "Organisasjon og ledelsesansvar" og "Kvalitetsutviklingssystemet", samt en "Revisjonsoversikt". I systemhåndboka er det også redegjort for "høgskolens kvalitetspolitikk" og mål og delmål under denne.

Prosedyrehandboka er en samling av høyskolens prosedyrer, instruksjoner, sjekklister, skjemaer, rutinebeskrivelser og mandater, ordnet under kategoriene

- Styring og koordinering
- Undervisning
- Studentrekruttering og opptak
- Internasjonalisering
- Personale og kompetanse
- Tjenester og infrastruktur

I den versjonen komiteen har fått seg forelagt omfatter prosedyrehandboka i alt 42 dokumenter.

I systemhåndboka finner en i underkapittelet "Bruk av systemet" at "Kvalitetsutvikling ved Høgskolen i Ålesund er basert på følgende:

- Instituttleder er ansvarlig for at studiet og undervisningen er kvalitetssikret med hensyn til faglig nivå, relevans og pedagogisk opplegg
- Instituttleder har overordnet ansvar for kvalitetsforbedring og kvalitetssikring på eget institutt.
- Studieutvalget har sammen med rektor ansvar for iverksetting av evalueringer og kvalitetsutviklingstiltak
- Det kan opprettes ad hoc grupper for å arbeide med konkrete og/eller tverrfaglige kvalitetsutviklingsoppgaver basert på resultater fra evalueringer, kandidatundersøkelser mv
- Styret ved Høgskolen i Ålesund behandler hver vår kvalitetsrapport og vedtar tiltak av kvalitetsforbedrende karakter.

- Høgskolen skal ha en bemanningsplan som sikrer at alle funksjoner er besatt med faglig kvalifisert personale og en plan for kontinuerlig faglig oppgradering.
- Høgskolens forskningsaktivitet kvalitetssikres gjennom publisering i anerkjente tidsskrifter.

Høgskolens ledelse gir skriftlig og muntlig uttrykk for at systemet er betydelig endret siden forrige NOKUT-evaluering, der de største endringene er formelt implementert gjennom en større revisjon i årene 2009 og 2010. Høgskolen har her “valgt å forlate en mer formalistisk tilknytning til ISO-standardene for kvalitetssystem” og lagt vekt på forenkling og tydelige beskrivelser av ansvar, myndighet og rapporteringslinjer. “Dermed mener vi å ha fått et system som er redusert i omfang, men som har økt i relevans, kvalitet og tilgjengelighet”. Det har vært et mål for omleggingen at systemet ikke kun skal sikre kvalitet, men også fremme kvalitetsutvikling og kvalitetskultur.

Det reviderte systemet er lagt om fra et “mappebasert til et internettbasert system”. Som et ledd i dette er systemet “Gi oss tilbakemelding!” etablert på høyskolens hjemmesider. Her kan studentene ved høyskolen melde avvik og forslag til forbedringer direkte til institusjonens kvalitetsleder som har et tydelig formulert ansvar for oppfølging.

3 Fokus for evalueringen

I det innledende møtet med høyskolens ledelse ble ulike perspektiver drøftet med utgangspunkt i institusjonens oversendte skriv om aktuelle utfordringer i kvalitetsarbeidet. Komiteen kom fram til at den i evalueringen ønsket å belyse følgende temaer nærmere:

- 1) Studentenes evaluering av utdanningen
- 2) Kvalitetssikring av høyskolens samarbeid med omverdenen i utdanningen
- 3) Kvalitetssikring av studentgjennomstrømning

I ovennevnte skriv framholdt institusjonen 1) og 3) som særlig viktige temaer i høyskolens kvalitetsarbeid.

Foran hovedbesøket fikk den sakkyndige komiteen tilsendt supplerende dokumentasjon relatert til de tre valgte fokusområdene (se kap 6.1). Under hovedbesøket intervjuet komiteen institusjonens ledelse, tillitsvalgte studenter, ikke-tillitsvalgte studenter, vitenskapelig ansatte, representanter for institusjonens styre, representanter for eksterne interessenter, administrativt ansatte med ansvar for studie- og forskningsadministrasjon, instituttledere og Studieutvalget.

3.1 Studentenes evaluering av utdanningen

3.1.1 Presentasjon

I kvalitetsutviklingssystemets prosedyrehåndbok er det tre prosedyrer som direkte omhandler høyskolestudentenes evaluering av utdanningen:

- PA 10 Fagevaluering
- PA 11 Evaluering av studietilbud

- PA 12 Studenttilfredshetsundersøkelse

Fagevaluering – i andre dokumenter kalt “underveisevaluering” – foretas på alle fag og studieenheter hvert semester, og skal gjøres “på et tidspunkt som gjør det mulig å endre undervisningen i innværende semester”. I henhold til prosedyren kan disse evalueringene gjennomføres muntlig (samtale mellom studenter og lærer) eller skriftlig ved bruk av spørreskjema (papir eller elektronisk). Uansett metode skal studentene være representert ved en tillitsvalgt og minst to “studenter utpekt av studentene”. Faglærere, studieledere (én pr studieprogram) og enhetsledere har alle definerte oppgaver i forhold til fagevalueringene. Faglærer skal ta initiativ til evaluering av eget fag og koordinere med eventuelle timelærere, oppsummere og rapportere til studieleder, og sørge for tilbakemelding til studentene. Studieleder har ansvar for å iverksette tiltak med utgangspunkt i evalueringresultatene dersom det er behov for tiltak som går utover faglærers myndighetsområde, og for å rapportere til instituttleder. Enhetsleder “oppsummerer fagevalueringer til studieutvalget i forbindelse med årlig kvalitetsrapport”.

“Evaluering av studietilbud” er en sluttevaluering av alle program som foretas i midten av siste semester på alle studieprogrammer. Studieleder setter sammen et evalueringsutvalg av tre studenter, tre lærere og studieleder, og disse “gjennomgår” studiet etter en i prosedyre fastlagt punktliste. Forut for evalueringen innhentes det informasjon fra studieadministrasjonen om søkning, opptak og “studentenes generelle tilfredshet”. Studieleder lager en rapport med resultatene.

Hvert tredje år skal studiesjefen initiere en studenttilfredshetsundersøkelse blant alle høyskolens studenter. Undersøkelsen skal gjennomføres ved bruk av et elektronisk spørreskjema som sikrer anonymitet, og den skal være kvalitetssikret av høyskolens studieutvalg før den gjennomføres. På grunnlag av rapport om studenttilfredshet, som er gjort på oppdrag for studieutvalget, foreslår studieutvalget eventuelle tiltak overfor høgskolestyret.

Andre former for studentevalueringer forekommer gjennom ulike eksterne undersøkelser der høyskolens studenter deltar. Komiteen har fått seg forelagt Sjøfartsdirektoratets kvalitetsrevisjon ved høyskolen – andre eksempler kan være sykehusinitierte undersøkelser av alle høyskoler med praksis på angjeldende sykehus.

3.1.2 Komiteens drøftinger og vurderinger

Slik det framgår av skriftlig dokumentasjon (jf. også ovenfor) og intervjuer, legger Høgskolen i Ålesund faste rammer for innholdet i sine fagevalueringer – temaene som skal behandles er prosedyrefestet -, men stiller instituttene fritt i valg av form: muntlig eller skriftlig, på nett eller papir. Rapporteringen av resultater fra faglærer til studieleder og videre til instituttleder skal være i et fast format. Slik komiteen forstår det, representerer kravene til enhetlig innhold og rapportering i det reviderte kvalitetsutviklingssystemet en tydeliggjøring og innstramning i forhold til tidligere versjoner av systemet. Komiteen stiller seg positiv til disse endringene og er generelt tilfreds med at det er utarbeidet gode prosedyrer som gir en klar systematikk i høyskolens evalueringsevne.

Det er komiteens oppfatning at høyskolen ikke ønsker å gå lengre i retning av å standardisere evalueringenes form, primært fordi man vil unngå negative reaksjoner fra faglærere som ønsker å holde fast på fleksibilitet og muligheter for lokal tilpasning. Komiteen ser betydningen av fleksibilitet, men mener like fullt at verdien av de evalueringresultater høyskolen bruker betydelige ressurser på å samle inn, ville øke dersom man gikk noe lengre i å standardisere også evalueringenes form.

Skriftlighet gir en rekke fordeler med hensyn til sammenlignbarhet over tid, institusjonell hukommelse og læring på tvers i organisasjonen, samt mulighet for å aggregere data. Komiteen har også merket seg at høyskolens studenter er opptatt av at det i dagens system er få muligheter til å gi anonyme tilbakemeldinger, hvilket ville være lettere å få til ved skriftlig evaluering. Mer skriftlighet kan videre bidra til bedre å dokumentere innspill og behov over tid, som kan gi grunnlag for større endringer. Det kan også påpekes at muntlige metoder generelt favoriserer ressurssterke studenter, hvilket i noen grad står i motsetning til høyskolens aktuelle ambisjoner om å holde spesiell oppmerksomhet på frafallsproblematikk og studentgjennomstrømning (se for øvrig kap 3.3 nedenfor).

Komiteen vil ellers påpeke at skriftlighet, på nett eller papir, ikke med nødvendighet innebærer at svarskjemaene må være identiske på alle enheter. De prosedyrefestede temaene bør rimeligvis dekkes på samme måte over alt (og her bør man ta sikte på å unngå det mangfold av svargraderingsskalaer som komiteen har observert der skriftlig fagevaluering praktiseres i dag), men skjemaene kan samtidig ha egne avsnitt med spørsmål om aktuelle utfordringer og fagspesifikke forhold, slik at disse kan skiftes ut over tid etter faglærerens og fagmiljøets ønsker og behov. Komiteen vil ellers anbefale høyskolen å vurdere hvorvidt man med samme ressursinnsats ville få mer ut av eksempelvis å kombinere skriftlige sluttevalueringer med lavere hyppighet med muntlige underveisevalueringer av mindre omfang enn dagens fagevalueringer.

Komiteen registrerte i sine intervjuer blandede erfaringer med "Evaluering av studietilbud". Fra de vitenskapelig ansatte ble det gitt uttrykk for at resultatene fra disse evalueringene var mer interessante enn resultatene fra fagevalueringene, ettersom studentene ved avslutningen av et program har bredere erfaring og i evalueringen får uttale seg om mer dyptgripende problemstillinger. Fra alle grupper ble det imidlertid gitt uttrykk for at det var vanskeligheter forbundet med å gjennomføre disse evalueringene på en god måte på grunn av liten interesse fra studentene. Det ble her vist til at studentene i siste semester på et program gjerne er opptatt av å skaffe seg jobb eller opptak til høyere grads studier, og er lite motiverte for et mer omfattende tilbakeblikk. Det ble også påpekt at evalueringen ofte sammenfaller i tid med siste semesters fagevaluering, og at det samlede evalueringstrykket dermed blir for stort.

Fra komiteens synsvinkel synes det å være et klart forbedringspotensial her, og den vil anbefale høyskolen å se på alternative løsninger. Det fortøner seg som en nærliggende mulighet å kombinere evalueringene i siste semester slik at det evalueres ved kun én anledning – om enn da noe mer omfattende (fag/emne og studietilbudet/programmet som helhet kombinert). Det bør også vurderes å gjøre evalueringen av studietilbud/program til en større evaluering som gjennomføres med lavere hyppighet. Én mulighet kan være å evaluere kun hver gang en ny syklus er fullført siden forrige evaluering (hvert andre eller tredje år) eller hver gang et nytt kull har gjennomført et nytt eller vesentlig justert opplegg, men da med en mer omfattende gjennomgang, der eksterne fagfeller og/eller samarbeidspartnere involveres. En kunne da vurdere spesielle insentiver til de studentene som blir bedt om å bidra ved disse anledningene.

Hva rapportering fra de ulike evalueringene angår, har komiteen merket seg at det er en viss misnøye hos de faglig ansatte med formatet for rapportering til studielederne. Flere ga uttrykk for at skjemaene som her benyttes i for stor grad er konsentrert om rapportering av avvik. Som en av lærerne uttrykte det, ønsket han å rapportere om "hele hagen, ikke bare ugresset". Komiteen vil oppfordre institusjonen til å se på hensiktsmessige justeringer her. En mer omfattende rapporteringsform, der positive resultater og erfaringer også er med, må naturligvis vurderes i forhold til samlet ressursbruk, men

komiteen er trygg på at det ligger et betydelig potensial for kvalitetsutvikling i å kunne dele positive erfaringer på tvers i organisasjonen. Også innenfor rammene av den årlige kvalitetsrapporten til styret burde det være plass for gode eksempler og ”best practice”.

Komiteen merker seg ellers at rapporteringsrutinene fra fagevalueringene ikke fungerer fullgodt. I kvalitetsrapporten til styret for 2009/10 heter det: “Det foreligger ikke oversikter over hvilke fag som evalueres. Men det kan synes som om enkelte fagevalueringer mangler/ikke rapporteres.” I lys av at en hovedhensikt med et kvalitetssikringssystem er å gjøre institusjonen i stand til å bedømme kvaliteten i alle sine studietilbud, er dette naturligvis uheldig. Komiteen anser det imidlertid som positivt at institusjonens styre og ledelse gjennom kvalitetsrapporten er blitt gjort kjent med dette forholdet, og forutsetter at de vil iverksette forbedringstiltak på dette punktet.

Blant studentene observerte komiteen varierende, men gjennomgående ganske god kjennskap til institusjonens system for studentevalueringer. Som forventet kjenner de tillitsvalgte studentene systemet bedre enn de ikke-tillitsvalgte. Studentene har erfart at positive endringer har skjedd som et resultat av evaluering, men forteller også om forhold som etter deres syn ikke er rettet opp til tross for at de gjentatte ganger har tatt saken opp i evalueringer. Flere studenter gir uttrykk for at de ikke får tilstrekkelig tilbakemelding om resultater og tiltak etter evaluering, og at dette reduserer motivasjonen for å delta.

Etter komiteens oppfatning er tilbakemelding til studentene av vital betydning for å få studentevalueringssystemer til å virke og for å motvirke evalueringstrøtthet. Komiteen vil her peke på betydningen av at det gis tilbakemelding på evalueringer også i de tilfeller der lærer/institusjon velger å ikke imøtekomme studentenes ønsker om endringer. Et begrunnet avslag på endringsforslag er langt å foretrekke framfor ingen tilbakemelding med hensyn til å gi studentene en opplevelse av å bli hørt og å opprettholde motivasjonen for å delta.

Komiteen har generelt inntrykk av at institusjonen bestreber seg på raskt å sette inn tiltak på områder der det gjennom evalueringer framkommer ønsker om endringer og/eller behov for å rette opp feil og mangler. Som et positivt eksempel vil komiteen framheve at den i sine intervjuer ble gjort kjent med at det, i det minste ved visse enheter, praktiseres en ordning der faglærere observeres av kolleger i tilfeller der det har forekommet negative evalueringer av undervisningen. Komiteen anser dette for å være et meget godt tiltak i det løpende kvalitetsarbeidet ved institusjonen.

3.2 Kvalitetssikring av høyskolens samarbeid med omverdenen i utdanningen

3.2.1 Presentasjon

Høgskolen i Ålesund har en bred kontaktflate mot det omliggende samfunn, og de mange samarbeidsrelasjonene øker studienes verdi for studentene og gir høyskolen muligheter til å få informasjon om studienes relevans. Høyskolen har i sitt nærområde flere sterke aktører innenfor de områder der høyskolen tilbyr utdanning. Av mange former for samarbeid kan nevnes: forskningssamarbeid med næringsliv og forskningsstiftelser (særlig Møreforskning), gjesteforskere fra næringslivet, studentoppgaver i bedrift med ekstern veiledning, sensorer fra næringslivet, praksisplasser, deling av laboratorier og vitenskapelig utstyr, gaveprofessorater og professor II-stillinger fra næringslivet, kurskjøp, sommerjobber og rekrutteringsstillinger for kandidater etter endt utdanning. Årlig arrangeres det en arbeidslivsdag der bedrifter får presentere seg for alle høyskolens

studenter. Over 30 bedrifter fra regionalt, nasjonalt og internasjonalt næringsliv deltok på arrangementet i 2011 (2. februar).

Svært mange bacheloroppgaver (opp mot 90 % på visse fagområder) ved Høgskolen i Ålesund utføres i bedrift. Det inngås avtaler mellom bedriften og høyskolen om veiledning. Det er et generelt prinsipp at studentene skal ha én fast kontakt i bedriften.

Visse fag og fagmiljøer legger spesiell vekt på næringslivskontakt, og studenter på bachelorgradsstudium i Innovasjonsledelse og entreprenørskap kan ta emnet Studentbedrift, der grupper på tre til fem studenter har en faglig veileder fra høyskolen og en mentor fra industrien. “Hensikten med kurset er å styrke deltagerens kompetanse [...] i planlegging, oppstart, drift og nedlegging av en studentbedrift.” Prosjektet “Ung Gründer” er knyttet til emnet Studentbedrift, men med egen arbeidsgruppe og styringsgruppe.

Eksternt samarbeid i utdanningen er en måte å øke studienes verdi og relevans for studentene i deres yrkesgjerning på. Hva mener studentene etter studiene? Blant prosedyrene i kvalitetsutviklingssystemet inngår:

- PA 13 Kandidatundersøkelse

Om formålet med undersøkelsen heter det at “Det skal med faste intervall gjennomføres en undersøkelse av kandidater for å bidra til at høyskolens gradsstudier er relevante i forhold til arbeidsmarkedets behov og forventninger.” Studiesjefen skal ta initiativ til en slik undersøkelse hvert femte år. Det skal legges vekt på å gjennomføre undersøkelsene på en måte som muliggjør sammenlikning over tid.

3.2.2 Komiteens drøftinger og vurderinger

Komiteen registrerer at høyskolen legger stor strategisk vekt på å oppbære et stort volum av kontakter med lokalt næringsliv og at dette gjøres med utgangspunkt i skriftlige avtaler. Det kan likevel se ut til at det i stor grad er opp til den enkelte faglig tilsattes initiativ å knytte til seg og opprettholde konkrete kontakter eksternt, og komiteen vil oppfordre institusjonen til å være på vakt mot for stor grad av “privatisering” på dette området. For å sikre kvalitet og langsiktighet, samt sørge for at kontakten med det omliggende samfunn er i tråd med høyskolens utviklingsstrategi, er det viktig at institusjonen qua institusjon har et tydelig grep om kontakten med det omliggende samfunn. Intervjuer med eksterne interessenter bekrefter etter komiteens oppfatning at høyskolens eksterne kontakt er av betydelig omfang og høyt vurdert av de involverte parter, men i relativt beskjeden grad er formalisert gjennom for eksempel dedikerte samarbeidsorganer.

Det er altså komiteens oppfatning at høyskolen burde styrke sin kvalitetssikring av relevanskvalitet, og at et viktig element i dette ville være en mer systematisk oppfølging av dens betydelige eksterne kontaktnett. Det ser for komiteen ut til at det kunne tas grep både for å skaffe bedre oversikt over hvilke kontakter høyskolen har, og hva og hvordan disse bidrar inn mot høyskolens utdanning og øvrige virksomhet. En slik oversikt ville gi grunnlag for kvalifiserte vurderinger av bl.a. hvorvidt man til enhver tid har de rette kontaktene, på hvilke områder man burde prioritere å bygge ut sine eksterne relasjoner og hvordan man bedre kan utnytte de kontaktpunktene og relasjonene man allerede har.

Det er komiteens oppfatning at høyskolens ledelse er oppmerksom på disse utfordringene, og at de kanskje er størst innenfor helsefagenes praksisstudier. Komiteen har derfor tillit til at høyskolen framover vil prioritere oversikt og oppfølging av sine eksterne relasjoner. Komiteen har ellers ikke grunnlag for å trekke i tvil høyskoleledelsens vurdering av at det gjøres et større arbeid med oppfølging av eksterne kontaktpersoner, samarbeidende miljøer og avtaler enn det som dokumenteres skriftlig i kvalitetsutviklingssystemet. Synliggjøring av eksisterende kvalitetsarbeid på dette området vil derfor også være en utfordring å ta tak i framover. Det er i denne sammenheng verdt å minne om at mange av de problemstillinger som dukker opp omkring praktisk utforming av eksternt samarbeid, vil være felles for mange områder i institusjonen, og at dokumenterte løsninger dermed vil ha stor overføringsverdi fra ett område til et annet.

Komiteen vurderer det for øvrig som positivt at høyskolen har en tydelig prosedyre for gjennomføring av kandidatundersøkelser i et fast format. Undersøkelsen utføres dog bare hvert femte år, og høyskolen bør vurdere hvorvidt den bør utføres noe oftere.

3.3 Kvalitetssikring av studentgjennomstrømning

3.3.1 Presentasjon

Både i sine årlige kvalitetsrapporter til styret og i brev til NOKUT om status og utfordringer i kvalitetsarbeidet gjør Høgskolen i Ålesund det tydelig at institusjonen har utfordringer knyttet til frafall og gjennomstrømning i sine studier.

I 2009 ble rapporten "Studentgjennomstrømning" utarbeidet for Studieutvalget ved høyskolen for å avdekke omfang av og årsaker til høy strykprosent og høyt frafall. To til fem fag med strykprosent over 20 % ved eksamener gjennomført i perioden høst 2004 til høst 2008 ble valgt ut ved hvert av institusjonens fire institutter. Høyskoleledelsen skriver at undersøkelsen "... synliggjorde at en stor del av frafallet hadde sin årsak i utenforliggende forhold som høgskolen ikke kan gjøre noe med". Høyskolen har likevel satt inn nye og forsterkede tiltak for å bedre gjennomstrømning og forebygge frafall på de fag der disse problemene har vært mest uttalt.

I de årlige kvalitetsrapportene før og etter frafallsundersøkelsen er gjennomstrømning og frafall et gjennomgående tema, og resultatene vurderes i forhold til konkrete målsetninger for ulike studier og studietyper. Eksempelvis skiller kvalitetsrapporten for 2009/2010 mellom gjennomstrømning på bachelorgradsstudier og gjennomstrømning på kortere studier og videreutdanninger, og rapporterer utviklingen i antall fag med strykprosent 30 eller mer.

3.3.2 Komiteens drøftinger og vurderinger

Det ligger utenfor komiteens mandat å vurdere gyldigheten av antatte årsakssammenhenger bak høyt frafall og lav gjennomstrømning, og hensiktsmessigheten av de enkelte virkemidler og tiltak som settes inn i avbøtende øyemed. Komiteens ærend er å vurdere hvordan og i hvilket omfang institusjonen holder seg orientert om utviklingen i studentgjennomstrømning og frafall, hvorvidt tiltak settes inn og hvordan disse følges opp.

Innenfor disse rammer er det komiteens oppfatning at Høgskolen i Ålesund gjør en meget god innsats med hensyn til kartlegging og framstilling av den faktiske situasjonen, og utviklingen en kan se på de nevnte parameterne over tid. Frafallsundersøkelsen nevnt ovenfor er det fremste eksemplet på dette,

men komiteen har også merket seg den oppmerksomhet som vies frafall og gjennomstrømning i de årlige kvalitetsrapportene. Etter hva komiteen forstår, vil høyskolen i framtidige kvalitetsrapporter - basert på det reviderte kvalitetsutviklingssystemet – legge enda større vekt på kvantitative data og på å presentere disse på en hensiktsmessig måte. Kunnskapsgrunnlaget på dette feltet vil dermed i de kommende år sannsynligvis bli enda bedre enn det er i dag.

Komiteen vil også gi høyskolen honnør for måten den åpent har erkjent og formulert de aktuelle utfordringene i ulike dokumenter og andre sammenhenger. Komiteen har merket seg at høyskolen har gitt området tydelig strategisk prioritet i gjeldende strategiplan, der det bl.a. under kapitlet “Utdanning” – delmål 1.1 – er satt mål om “10 % auke i gjennomstrømming på gradsutdanninger (dvs. ferdige kandidatar) i løpet av planperioden.”, og “Studiepoengproduksjon pr heiltidsstudent over landsgjennomsnittet for statlege høyskolar.”

Med hensyn til årsaksanalyse og tiltak registrerer komiteen at gjennomstrømningsundersøkelsen og kvalitetsrapportene identifiserer en rekke faktorer med relevans for høyt frafall/lav gjennomstrømning, og at tiltak faktisk settes inn. Årsakshypoteser som lav inntakskvalitet og særskilte utfordringer i realfaglige emner ligger langt framme i den interne diskusjonen og ligger bak mange tiltak. Flere av tiltakene har vært i funksjon også forut for gjennomstrømningsundersøkelsen i 2009, men er dels blitt introdusert på nye områder og dels intensivert der de allerede er i bruk. Eksempler på tiltak er studieforberedende kurs i skriving, studieteknikk og Excel, bruk av studentassistenter, tilpassede eksamensformer og forbedret informasjon til studentene om hvilke faglige krav som stilles. På enkelte fagområder som domineres av mange grunnleggende emner tidlig i studiet, har man innført Bransjelære som nytt emne tidlig for å vise emnenes relevans senere i studiet.

Komiteen vil påpeke betydningen av en grundig vurdering av de tiltak som nå settes inn for å bedre situasjonen på dette området. Den har registrert at kvalitetsrapporten for 2009/2010 i sine “Anbefalinger” sier at “Tiltak satt i gang med grunnlag i frafalls- og gjennomstrømningsrapporter evalueres og følges opp og styrkes om nødvendig”, og vil anbefale at det legges spesiell vekt på å finne ut hvilke tiltak som er mest effektive. Komiteen antar at det her også ligger et potensial for å se nærmere på hvilke tiltak andre institusjoner har hatt effekt av i sitt kvalitetsarbeid.

Komiteen anser for øvrig, også med henvisning til diskusjonen av studentevalueringer over (kap 3.1.2), at kvalitetssikringen av studentgjennomstrømning vanskeliggjøres av de metodene som benyttes for studentevaluering. Relativt stor vekt på muntlige metoder gjør det antakelig ekstra vanskelig å fange opp tilbakemeldingene fra studenter som står i fare for å falle fra og/eller stryke til eksamen. Det er riktig nok ikke åpenbart at dette vil bedres signifikant med større skriftlighet alene, men slik komiteen ser det, vil skriftlighet i kombinasjon med andre tiltak som for eksempel å legge evaluering inn som studiekraft i visse strykutsatte emner, kunne gi viktig informasjon og burde derfor vurderes.

4 Konklusjon – har Høgskolen i Ålesund et tilfredsstillende system for kvalitetssikring av utdanningen?

Den sakkyndige komiteen har i sitt mandat å vurdere hvorvidt kvalitetssikringssystemet som helhet er tilfredsstillende i forhold til gjeldende forskrift og NOKUTs evalueringskriterier. Komiteen har derfor,

i tråd med Forskrift om akkreditering, evaluering og godkjenning etter lov om universiteter og høyskoler, og utover det som er anført i kapittel 3, vurdert systemets strukturelle oppbygging, den dokumentasjon det frambringer og de vurderinger av utdanningskvalitet som institusjonen selv gjør. Komiteen har sett på hvorvidt systemet er klart beskrevet og angir målsettinger, prosesser, aktører og fora som inngår. Ansvars- og arbeidsfordeling er vurdert, likeledes systemets forankring i ledelsen og i besluttede organer på ulike nivåer.

Systemet for kvalitetssikring av utdanningen ved Høgskolen i Ålesund er i sin nåværende form et gjennomtenkt og velutviklet system, og er etter komiteens syn tilfredsstillende implementert i organisasjonen som helhet. Studentenes muligheter for medvirkning i systemet er vel ivarettatt, og studentene har gjennomgående akseptable kunnskaper om systemet og den evalueringspraksis som inngår i dette. Komiteen har registrert en overveiende positiv holdning fra studenter og tilsatte til kvalitetsarbeidet og til institusjonen generelt, og det er komiteens inntrykk at systemet bidrar til å utvikle kvalitetskulturen i institusjonen.

Etter komiteens vurdering har høyskolen i arbeidet med å revidere sitt system tatt hensyn til anbefalingene fra NOKUTs evaluering av system for kvalitetssikring av utdanningen i 2004, og da spesielt i forhold til å tydeliggjøre ansvar og myndighet i systemet.

For den herværende evaluering har det vært et problem at de årsrapporter om kvalitetsarbeidet ved høyskolen som komiteen har hatt tilgang til, ikke har vært basert på revidert system. Etter høyskoleledelsens vurdering på evalueringstidspunktet vil imidlertid de viktigste forskjellene i kommende rapporter ligge i bruk og presentasjon av statistisk materiale, ikke i tema og struktur. På bakgrunn av at komiteen vurderer rapportformatet i de senere års rapporter som godt, har den derfor tillit til at også kommende årsrapporter vil være av tilfredsstillende kvalitet.

I kritisk retning konstaterer komiteen at det på høyskolens websider under oppslaget “Kvalitetsutvikling” ikke er lagt inn noen tekst, men antar at dette er en tilfeldig overseelse og tillegger det ingen substansiell vekt. Komiteen registrerer forøvrig at høyskolens styre ser ut til å ha et relativt distansert forhold til kvalitetsutviklingssystemet. Slik komiteen ser det, oppfatter styret seg i stor grad som et kontrollorgan og ser det ikke som sin oppgave å komme med egne initiativer og forslag på dette området. Studentenes tillitsvalgte ser heller ikke ut til å ha gitt arbeidet med kvalitetsutviklingssystemet høy prioritet. Et større engasjement fra både styre og tillitsvalgte studenter vil etter komiteens syn være til gagn for framtidig systemutvikling.

Om enn komiteen observerer at de færreste av de intervjuede gruppene kunne svare et utvetydig “ja” på at det reviderte kvalitetsutviklingssystemet har blitt vesentlig mer utviklingsorientert enn tidligere, ser komiteen at en positiv utvikling i denne retning er påbegynt. Avslutningsvis vil komiteen gi uttrykk for at det ser ut til å være en prosess i gang ved høyskolen der kvalitetsrapportering og budsjettarbeid ses nærmere i sammenheng og vil gi institusjonen ros for dette.

Komiteens vurdering er at systemet for kvalitetssikring av utdanningen ved Høgskolen i Ålesund er tilfredsstillende, og anbefaler at det godkjennes.

5 Komiteens råd om videreutvikling av kvalitetsarbeidet

Med utgangspunkt i de vurderinger som er gjort av systemet for kvalitetssikring av utdanningen ved Høgskolen i Ålesund, har komiteen følgende anbefalinger for videre utvikling av institusjonens kvalitetsarbeid:

- Komiteen registrerer at prosedyrefesting av eksisterende kvalitetsrutiner er et pågående arbeid, der det også har blitt foretatt nylige endringer nylig (jf. PA 17 “Behandling av tilbakemelding”). Komiteen vil oppfordre institusjonen til å gi prosedyrearbeidet høy prioritet.
- Høgskolen bør gå gjennom og videreutvikle helheten i studieprogram-, fag-, og andre evalueringer med sikte på å finne et mer hensiktsmessig og nytting evalueringsregime:
  - Komiteen anbefaler at institusjonen vurderer å prosedyrefeste at fagevalueringene som en hovedregel skal utføres skriftlig (nett eller papir).
  - Institusjonen bør vurdere å slå sammen evalueringene i siste semester på flerårige studier slik at evaluering av fag/emne og studietilbud/program foretas i én prosess.
  - Institusjonen bør vurdere å gjøre evalueringen av studietilbud/program til en større evaluering som gjennomføres med lavere hyppighet, jf. kap 3.1.2.
- Høgskolen bør under revideringen av sine prosedyrer i kvalitetsarbeidet vurdere hvordan sammenlignbarhet over tid, sammenlignbarhet mellom enheter og muligheter for å aggregere data skal sikres.
- Komiteen tilrår institusjonen å legge enda større vekt på at det skal gis tilbakemelding til studentene på alle studentevalueringer, inkludert begrunnet tilbakemelding i de tilfeller der lærer/institusjon ikke finner grunnlag for å imøtekomme ønsker om endringer.
- Komiteen anbefaler at det påbegynte arbeidet med bedre informasjonstilrettelegging gjennom bl.a. informasjonportaler for studenter og ansatte gis prioritet.
- Institusjonen bør se nærmere på endringer i formatet for rapportering fra evalueringer til studieleder, jf. kap 3.1.2
- Komiteen vil anbefale at institusjonen ser på måter å skaffe seg en samlet oversikt over sine eksterne kontakter og relasjoner på for å styrke arbeidet med kvalitetssikring av relevans kvalitet, jf. kap 3.2.2.
- Høgskolen bør vurdere hvorvidt kandidatundersøkelsene (PA 13) burde utføres noe hyppigere.
- Institusjonen bør vurdere å legge skriftlig fagevaluering inn som studiekrav på fag/emner med lav studentgjennomstrømning og stort frafall.

- Høyskolen bør vurdere tiltak med sikte på å stimulere høgskolestyret og de studenttillitsvalgte engasjement i kvalitetsarbeidet og systemet for kvalitetssikring av utdanningen.

6 Vedlegg

6.1 Dokumentasjon fra Høgskolen i Ålesund

Dokumentasjon mottatt forut for innledende besøk

- Status og utfordringer i kvalitetsutviklingen av høgskolens studier
- Retningslinjer, forskrifter, regler og veiledninger
- Strategiplan Høgskolen i Ålesund 2010-2011
- Håndbok for kvalitetsutvikling
- Årsrapporter om kvalitetsarbeid 2004-2009
- Oversikt over relevante styrevedtak og nye studietilbud i perioden 2004-2010

Dokumentasjon mottatt under eller forut for hovedbesøket

- Kvalitetsrapport 2009/2010 (ikke styrebehandlet)
- Studentgjennomstrømming – internrapport 2009

Ettersendt dokumentasjon

- Årshjul for høgskolens drift
- Særutskrift fra protokoll fra møter i studieutvalget 2010 og 2011

6.2 Program for den sakkyndige komiteens hovedbesøk ved institusjonen

Onsdag 2. februar

Tid	Aktivitet - intervju/møte med	Deltagere
09.00 – 10.00	Internt møte.	
10.15 – 11.00	Ledergruppe - presentasjon av kvalitetssikringssystemet ved Høgskolen i Ålesund	
11.15 – 12.00	Tillitsvalgte studenter	
12.00 – 13.00	Lunsj	
13.00 – 13.30	Studenter - ikke tillitsvalgte	
13.45 – 14.30	Internt møte	
14.45 – 15.15	Vitenskapelig ansatte I	
15.30 – 16.00	Vitenskapelig ansatte II	

16.00 – 16.30	Internt møte	
---------------	--------------	--

Torsdag 3. februar

Tid	Aktivitet - intervju/møte med	Deltagere
09.00 – 10.00	Internt møte.	
10.15 – 11.00	Institusjonsstyret	
11.15 – 12.00	Eksterne interessenter	
12.00 – 13.00	Lunsj	
13.15 – 13.45	Vitenskapelig ansatte III	
14.00 – 14.30	Vitenskapelig ansatte IV	
14.45 – 15.30	Internt møte.	
15.45 – 16.30	Administrativt ansatte	

Fredag 4. februar

Tid	Aktivitet - intervju/møte med	Deltagere
09.00 – 09.45	Internt møte	
10.00 – 10.45	Instituttledere	
11.00 – 11.45	Studieutvalget	
12.00 – 13.30	Lunsj og internt møte	
13.45 – 14.15	Oppsummerings- og tilbakemeldingsmøte	
14.30- 15.30	Internt møte	

6.3 Sakkyndig komité's mandat

MANDAT FOR SAKKYNDIGE KOMITEER VED EVALUERING AV INSTITUSJONENES KVALITETSSIKRINGSSYSTEM

Fastsatt av NOKUTs styre 5. mai 2003, revidert 17.12. 2008, tilpasset Forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning av 1. februar 2010.

Den sakkyndige komiteen skal evaluere institusjonens system for kvalitetssikring av utdanningen, og vurdere om dette er tilfredsstillende i forhold til gjeldende forskrift og NOKUTs evalueringskriterier.

Komiteen skal gi en entydig og begrunnet konklusjon om hvorvidt institusjonens system for kvalitetssikring er tilfredsstillende.

Evalueringen skal gjennomføres med en konstruktiv holdning til institusjonen, og komiteen skal også gi råd om det videre kvalitetsarbeid ved institusjonen. Hvis evalueringen avdekker klare indikasjoner på alvorlig kvalitetssvikt i enkeltstudier, skal dette bemerkes i komiteens rapport. Komiteens vurdering skal baseres på følgende materiale:

- Institusjonens beskrivelse av kvalitetssikringssystemet.
- Dokumentasjon av utført kvalitetssikring / kvalitetsarbeid som institusjonen legger fram. Komiteen kan be om å få seg forelagt et hvilket som helst materiale som den anser at kan ha betydning for vurderingen.
- Komiteens erfaringer og funn ved institusjonsbesøk. Komiteen avgjør hvem den vil treffe og hvilke enheter den vil besøke.

Komiteen skal nedfelle sine vurderinger, konklusjoner og anbefalinger i en skriftlig rapport. Komiteen skal kvalitetssikre rapportens faktiske opplysninger før den avgis.

Komiteen arbeider på oppdrag fra og avgir sin rapport til NOKUT. Oppdraget er avsluttet når NOKUT har fattet vedtak i saken. Inntil oppdraget er avsluttet, skal de sakkyndige ikke ta del i den offentlige debatt om saken.

6.4 NOKUTs evalueringskriterier

Evalueringskriteriene finnes i Forskrift om tilsyn med utdanningskvaliteten i høyere utdanning (tilsynsforskriften), vedtatt av NOKUT 27. januar 2011, Kapittel 3.

Kvalitetssikringssystemet skal frambringe den kunnskapen som institusjonen trenger for å kunne vurdere kvaliteten i studiene. Kvalitetssikringen skal omfatte alle studietilbud som en institusjon gir, internt og eksternt, alle deler av studiet og alle formidlingsformer. Institusjonen skal ha faste rutiner og prosesser som i en årlig syklus frambringer, vurderer og anvender informasjon om det enkelte studium og om utdanningsvirksomheten generelt. Systemet skal bidra til at institusjonen vurderer resultatene i utdanningsvirksomheten, avdekker svakheter, iverksetter forbedringstiltak og foretar kontinuerlige vurderinger med sikte på kvalitetsutvikling. Vesentlig informasjon og vurderinger skal være tilstrekkelig dokumentert.

Institusjonen utformer sitt system, hvilke data og informasjon som inngår, og hvilken dokumentasjon det frambringer ut i fra egen størrelse, faglig profil og lokale behov. Jmfør også Forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning § 2-1.

§ 3-1 NOKUTs evaluering

1. Sakkyndige oppnevnt av NOKUT vurderer institusjonens kontinuerlige og systematiske arbeid for å sikre og forbedre kvaliteten i utdanningen.
2. De sakkyndige skal foreta en helhetlig bedømmelse av kvalitetssikringssystemet og institusjonenes aktive bruk av det, der kriteriene nevnt i § 3-1.3 ses i sammenheng, jmfør Forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning § 2.2.
3. Institusjonenes kvalitetssikringssystem evalueres ut fra følgende kriteriesett:

- a. **Stimulans til kvalitetsarbeid og kvalitetskultur**
NOKUT skal vurdere hvorvidt kvalitetssikringssystemet fremmer bred deltakelse i kvalitetsarbeidet blant ansatte og studenter og deres demokratiske organer, om det stimulerer til et kvalitetsarbeid som er preget av åpenhet engasjement og forbedringsvilje, og om informasjon og vurderinger er dokumenterte og tilgjengelige.
- b. **Mål, plan og ledelsesforankring**
NOKUT skal vurdere hvorvidt kvalitetssikringssystemet er beskrevet slik at det angir de målsettinger, prosesser, aktører og fora som inngår, om det er forankret i ledelsen og besluttede organ på de ulike nivåer, om arbeids- og ansvarsfordeling i kvalitetsarbeidet er fastsatt, og om selve kvalitetssikringssystemet gjøres til gjenstand for jevnlig evaluering og utvikling med sikte på institusjonens eget behov.
- c. **Innhenting av dokumentert informasjon om kvalitet i studiene**
NOKUT skal vurdere hvorvidt sikring og vurdering i hvert enkelt igangsatt studium bygger på informasjon som innhentes systematisk og fra flere kilder, og om systemet har særskilte prosesser for å kvalitetssikre oppretting av nye studier.
- d. **Analyse, vurdering og rapportering**
NOKUT skal vurdere hvorvidt den informasjon som systemet genererer analyseres, vurderes og framstilles for ansvarlige fora og ledelsesnivå.
- e. **Bruk av kunnskap til kvalitetsforbedring**
NOKUT skal vurdere hvorvidt tiltak for forbedringer vurderes og iverksettes på grunnlag av de kvalitetsanalysene som gjøres. Dette gjelder både tiltak i tilfeller av svikt i forhold til akkrediteringskravene, og tiltak for å videreutvikle studiekvaliteten.

6.5 Uttalelse fra institusjonen

Vår dato 26.08.2011 Vår referanse 2006/242
Deres dato 24.06.2011 Deres referanse 09/210-8
Saksbehandler Stig Arne Skjerven
Innvalgstelefon 70 16 14 91

Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen
Postboks 1708 Vika
0121 Oslo

NASJONALT ORGAN FOR KVALITET I UTDANNINGEN	
Sak./Dok.nr.:	2009/210-10
J.dato:	30/8-11
Klass.:	522
Saksbeh.:	ØER
Adm.enhet:	TILSYN

HØGSKOLEN I ÅLESUND - EVALUERING AV SYSTEM FOR KVALITETSSIKRING AV UTDANNINGEN - UTTALELSE PÅ RAPPORT

Høgskolen i Ålesund takker for rapport fra sakkyndig komité vedrørende evalueringen av system for kvalitetssikring av utdanningen ved høgskolen.

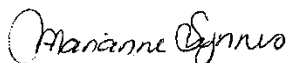
Høgskolen i Ålesund opplevde komiteens besøk til høgskolen som svært konstruktiv og nyttig. Høgskolen er videre av den klare oppfatning at rapporten som nå foreligger godt belyser de problemstillinger som ble reist under komiteens besøk i Ålesund, samtidig som den angir konkrete forbedringspunkter i høgskolens arbeid med kvalitetssikringen av utdanningen.

Høgskolen i Ålesund stiller seg bak alle de rådene som fremkommer i rapportens del om videreutviklingen av kvalitetsarbeidet. For flere av rådene som blir gitt er det allerede i gang prosesser ved høgskolen for å se på hvordan arbeidet med kvalitetssikringen av utdanningen ytterligere kan forbedres.

Når Høgskolen i Ålesunds rapport om kvalitetssikringen av utdanningen er behandlet i NOKUTs styre, vil den legges for styret ved Høgskolen i Ålesund for der å forankre videreutviklingen av vårt system for kvalitetssikring av utdanningen.

Avslutningsvis vil Høgskolen i Ålesund takke NOKUT for en svært profesjonelt gjennomført evaluering, som har hatt og vil ha positiv innvirkning på høgskolens kvalitetsarbeid og vårt system for kvalitetssikring av utdanningen.

Med vennlig hilsen
HØGSKOLEN I ÅLESUND

Marianne Synnes
rektor

Leon Aurdal
høgskoledirektør

Postadresse
Høgskolen i Ålesund
Postboks 1517
N-6025 Ålesund
Norway

Besøksadresse
Larsgårdsvegen 2
Internett
www.hials.no

Telefon 70 16 12 00
Telefax 70 16 13 00
Epostadresse
postmottak@hials.no

Bankkonto
7694 05 00636
Foretaksregisteret
NO 971 572 140